

Akademický rok 2021/2022

Diplomová práce – posudek vedoucího

Jméno a příjmení studenta: BcA. Hana Matyášová

Název práce: *Rádio*

Slovní hodnocení:

Hana Matyášová je autorkou řady výrazných projektů. Mnohým utkvěla v paměti její semestrální práce, kdy se v procesu performancí spolu s Viktorem Jelenem učila mluvit nahlas. Za zmínku stojí také série akcí, v nichž jednotlivé členy ateliéru před kamerou konfrontovala s příliš osobním monologem o náklonosti a sympatiích, vytržených z běžných vzorců vzájemné komunikace. Už prvně zmíněná práce narážela na paradox pojetí umění a role umělkyně a umělce, které se ve 20. století tradovaly. Podle nepsaných pravidel nebo spíš předsudků mělo být umění vidět, mělo být výrazně propagováno. Umělec měl být sebevědomý, sebe-propagátor, sebe-manažer. Subtilnější a z hlediska originality a individuality méně jednoznačné polohy byly skutečně velmi často odsunuty na okraj. Právě na jemné nuance, polohy umění, zdá se, Hana výrazným způsobem upozorňuje.

Dokumentace předložené diplomové práce, spočívající v koncipování a iniciování radio vysílání na FaVU, na první pohled zaujme apelem na „šetření energií zúčastněných“, na „pomalejší způsob propagace“ a s tím související „odmítnutí sociálních sítí“. Proklamuje i netečnost vůči strachu z nenaplnění bezbřehého vysílacího času, resp. důraz na přirozené plynutí vývoje obsahu i zvažování udržitelnosti v souvislosti s nepevným uchopením media. Usiluje přitom také o užitost projektu. Odkazuje na ty nejaktuálnější tendence v současném umění. Homeopatickými dávkami projektu autorka ponouká k zásadním myšlenkovým obrátům. V textu *Neambiciózní ateliér* se na základě rozhovorů se současnými i s minulými studentkami a studenty zabývala tím, jak se tyto tendence prolínají s koncepcí a tradicí Ateliéru environmentu. V rámci jednoho z pořadů došlo ke čtení tohoto textu a k debatě za přítomnosti sociologa a umělce Blahoslava Rozbořila. Ten navrhuje doplnit poněkud provokativní charakteristiku „neambiciózní“ formulací „reflexivní“. Ta mi přijde velmi trefná jak pro Hančinu práci obecně, tak pro předložený projekt. To, že rádio zůstalo z velké části nezaplněno, není projev nedostatku vůle či stanovení cílů. Cílem je samotné ohledávání tohoto media ve specifickém kontextu. Za minimalisticky pojatým výstupem stojí ohromné množství výzkumů, sbírání dat, kontaktů, rozhovorů. Díky nim se vytvořilo podhoubí pro další úspěšné fungování. Jsou také důležité pro oživení vztahů instituce se svými absolventy, které je stále aktuálnější.

Prostřednictvím debaty v prostorách audiostudia autorka rádio přiblíží i komisi obhajob diplomové práce. Využije přitom prostorové možnosti sledování debatujících v odhlučněné místnosti v přímém přenosu. Řeč bude o rádiu, možnostech jeho pokračování a rozvíjení. Text dokumentace připouští, že může dojít jak k předání možným pokračovatelům, tak k jeho ukončení. Resp. v duchu dočasnosti autonomních zón – jak o nich píše Hakim Bey – připouští, že odevzdáním/prezentováním práce na půdě instituce může zaniknout, aby se v nepovšimnutí vynořilo nějakým jiným, dalším svobodným způsobem.

Předpokládám, že nás Hanka v akci zavede i k otázkám produktivnosti kroužení kolem s rádiem souvisejících otázek i obecněji kolem úskalí sebereflexivních přístupů. Věřím, že právě toto kroužení, sebereflexe a ve výsledku i prázdný prostor mají velký potenciál.

Závěrečné hodnocení:

Práci doporučuji obhajobě.

Návrh klasifikace:

A

Posudek vypracoval(a):

Doc. MgA. Barbora Klímová ArtD.

Datum: 8. 5. 2022